

Zana

Cristian Del Nor

Zăna

Sărută-mă și n-am să spun la nimeni
O să-ți păstrez dulceața-ți cu zăvor
Te așteptam doar ieri , dar ai venit de Vineri
Din ceruri , dintre stele și ai planat ușor
La mine la fereastră când visam la tine
Tu dragoste măiastră când eu-ți cântăm de dor
Te-așteptam doar Luni , dar ai venit de Vineri
Ca să ma iei cu tine și să plecăm în zbor
Te-am fermecat cu-n cânt acolo între aștrii
Și glasul meu te-ampresurat ușor
De te-am făcut să fugi atunci din nori albaștrii
Ca să traiești nelimitat și simplu cu un muritor
Iar cei din jur te-au sfătuit ca nu e bine
Să pleci de unde viață veșnică există
Dar ai zburat senin cu gândul doar la mine
Spunându-le că nu dorești să ai o viață tristă
O viață, fie ea și scurtă vrei , știi bine
Nu una lungă unde să petreci
Singurătatea noastră fără mine
Mai bine muritoare , dar pragul să mi-l treci
Să locuim cuminți , în noua noastră casă
Și patul cald să se întindă pe un nor
Ca să-ți aduci aminte draga mea aleasă
De-a ta copilărie când vântul suflă-ușor
Iar tot ce ne-nconjoara, să fie din poveste
Și de visezi , îți spun că visu-i călător
Mă strângi cu drag la piept și știu că este
O îmbrățișare taincă a zănei , pentru-un muritor !